

Arrest

**nr. 48 107 van 14 september 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 september 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2010 om 12 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat D. VAN DER BEKEN loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker, geboren op 18 november 1970 te Cali Valle, Colombia, van Colombiaanse nationaliteit, is afkomstig uit Spanje alwaar hij legaal verblijft. Hij verklaart ongeveer 10 dagen geleden in het Rijk te zijn aangekomen. Zijn vrouw en kind wonen in Spanje.

Hij werd in de morgen van 13 september 2010 door de Sociale Inspectie aangetroffen toen hij volgens zijn verklaringen zijn vriend, een kleine zelfstandige die gekwetst was aan de knie, hielp.

Het administratief verslag vreemdelingencontrole vermeldt *“Gent, betr. werd aangetroffen tijdens controle bouw, al werkend”* en vermeldt verder de sector en adres van de onderneming en naam van de verantwoordelijke.

Op 13 september 2010 werd door de gemachtigde ambtenaar van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel genomen om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens.

Dit is de bestreden beslissing. Deze werd aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 september 2010.

De motivering luidt als volgt:

“Artikel 7, eerste lid, 8: oefent een beroepsbedrijvigheid in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

Geen arbeidskaart – PV nr opgesteld door sociale inspectie Gent

Met toepassing van artikel 7, tweede lid van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Griekenland, Oostenrijk, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta, om de volgende reden:

Gezien betrokkene zonder arbeidskaart aan het werk was, bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van DVZ te weerhouden om de eventuele overname te vragen aan Spanje. Mocht de overname door Spanje niet mogelijk zijn, wordt betrokkene weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van voormelde wet van 15 december 1980 kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan.

De verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Wat deze voorwaarde betreft voert de verzoeker in het verzoekschrift (p. 4) aan dat:

“Indien de bestreden beslissing niet zou opgeschort worden in afwachting van de mogelijke annulatie, zal dit dus een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel (beroofd van zijn vrijheid) zou teweegbrengen. Dat hij bovendien niet teruggestuurd wil worden naar Colombia maar zelf wil terugkeren naar Spanje. Dat volgens het de rechtspraak van de Raad van State en de Franstalige rechtspraak van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen het ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan weerhouden worden indien een ernstig middel werd ontwikkeld dat prima facie juist lijkt te zijn zodat tot de schorsing kan overgegaan worden. De opschorting van de beslissing dient op deze redenen en eventueel later in te roepen redenen te worden bevolen.”

In zoverre verzoeker de vrijheidsberovende maatregel in het gesloten centrum te Merksplas als moeilijk te herstellen ernstig nadeel inroept, merkt de Raad op dat verzoeker door het bevel om het grondgebied te verlaten uit te voeren, daaraan zelf een einde kan stellen.

Opgemerkt wordt dat de persoonlijke verschijning van verzoeker in de annulatieprocedure niet vereist is en hij zich overeenkomstig artikel 39/56 van voormelde wet van 15 december 1980, kan laten vertegenwoordigen door een advocaat.

Aangaande de verklaring van verzoeker *“Dat hij bovendien niet teruggestuurd wil worden naar Colombia maar zelf wil terugkeren naar Spanje”*, wijst de Raad erop dat bedoelde beschikking van 13 september 2010 bepaalt dat *“Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van DVZ te weerhouden om de eventuele overname te vragen aan Spanje. Mocht de overname door Spanje niet mogelijk zijn, wordt betrokkene weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.”*

Het nadeel dat verzoeker voorhoudt te zullen ondergaan, namelijk terug te moeten keren naar land waarvan hij de nationaliteit bezit in plaats van het land Spanje, waarvan hij beweert dat hij er legaal kan verblijven, is een financieel nadeel; dergelijk nadeel is geen *“moeilijk te herstellen”* nadeel, aangezien middels de burgerlijke rechtbank een schadevergoeding kan gevorderd worden (RvS 21 augustus 2003, nr. 122.271; RvS 27 december 2004, nr. 138.886).

De stelling van verzoeker *“Dat volgens de rechtspraak van de Raad van State en de Franstalige rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel kan weerhouden worden indien een ernstig middel werd ontwikkeld dat prima facie juist lijkt te zijn zodat tot de schorsing kan overgegaan worden.”* is een blote bewering.

Het komt niet aan de Raad toe om aan de hand daarvan af te leiden waarin nu juist de ernst van het vermeende nadeel bestaat laat staan de herstelbaarheid ervan te onderzoeken.

Dienvolgens is niet voldaan aan een van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BONTE